

MORESK, morä'ssk, m. 3. Se *Arabesk*.
MORFADER ell. **MORFAR**, mörrfarr o. mörrfarr, m. pl. — *fäder*. Moders fader. I äldre lagstil brukas *Moderfader*.

MORGANA, se *Fata Morgana*.

MORGANATISK, mörganatísk, a. 2. *M-äktenskap*, emellan personer af olika rang, hvarvid hustru och barn uttryckligen uteslutas ifrån jemnbördighetens rättigheter. Kallas äfven *Äkten-skap* till venster.

MORGNA SIG, må'rna, v. r. 1. (fam.) Göra sig riktigt vaken efter nattsömn.

MORGON, må'rgån, och i dagligt tal: må'rån, m. 2. pl. *morgnar* (uttalas: må'rnar). 1) a) Tiden näst före och efter solens uppgång, med obestämd begränsning. *M. och afton*. Och det blef m. andra dagen. *Bitida på m-en. Från m. till qväll*. — b) Tiden ifrån midnatt till kl. 6 (efter denna tid till kl. 12 kallas *Förmiddag*). *Kl. 1, 2, 3 på m-en* (man säger äfven: *på natten*). — c) Tiden ifrån det man stiger upp till frukosttiden. *På morgnarna är han alltid vid dåligt lynne. Hans m. börjar ej förr än kl. 11. I m-s*, denna dagens morgon. *God m.!* tillönskan af välbefinnande, hvarmed man helsar en person, som man råkar på morgonen af en dag. *Önska, helsa någon god m.* — 2) Se *Morgondag*. *Det är uppskjulet till i m. Det skall ske i m. dag*, redan dagen efter denna. *I m. middag. I m. afton*. (Ordspr.) *I dag mig, i m. dig*, alla äro vi underkastade ödets och lyckans omväxlingar; ingen är säker för olycka. — 3) (fig.) *Början af en tidrymd. Livets m. I äldrarnes m. I tidens m., då intel var.* — *Ss. M-andakt, -besök, -bön, -dagg, -dimma, -dryck, -dröm, -helsning, -hvila, -luft, -musik, -regn, -stund, -svalka, -sång, -sömn, -vakt, -väkt*.

MORGONDAG, m. 2. 1) Den dag, som följer efter den innevarande. *Jag har dertill hela m-en på mig*. — 2) (fig.) *Framtiden. Uppskjuta till m-en. Sörj icke för m-en. Omsorg för m-en*.

MORGONDRÄGT, c. 3. Lätt, enkel drägt, som bäres på morgnarna.

MORGONFJESK, m. 2. (fam.) En, som onödigtvis stiger upp helt bittida på morgnarna.

MORGONGÄFVA, f. 1. Den egendom, som mannen skall utfästa åt hustrun, såsom blifvande hennes egen tillhörighet.

MORGONKLOCKA, f. 1. Klocka, som ringes hvarje morgon vid viss bestämd tid, t. ex. kl. 4.

MORGONKLÄDD, a. 2. Klädd i morgondrägt.

MORGONKLÄDNING, f. 2. Lätt, enkel klädning, som bäres på morgnarna.

MORGONKOPP, m. 2. Kopp med innehåll af någon dryck, som vanligtvis drickes på morgnarna.

MORGONMJÖLK, f. sing. 1) Mjök, mjölkad på morgonen samma dag, hvarom fråga är. — 2) Mjök, som vanligtvis förtäres på morgnarna.

MORGONMÅL, n. 3. Se *Frukost*.

MORGONPIPA, f. 1. Pipa tobak, som någon vanligtvis röker hvarje morgon.

MORGONPSALM, -- sällm, m. 3. 1) Psalm, som sjunges på morgonen. — 2) Psalm, författad för detta ändamål. [— salm.]

MORGONROCK, m. 2. Rock, som bäres på morgnarna eller då man vill vara obesvärad af fullständig klädsel.

MORGONRODNAD, m. 3. Den röda färg, himmelen antager vid solens uppgång, då luften är uppfylld med dunster.

MORGONSOL, f. 2. Solen, sådan hon visar sig på morgonen.

MORGONSTJERNA, f. 1. 1) Planeten Venus, då han visar sig på morgnarna. — 2) Vapen, i form af en klubba, som brukades i medeltiden och var i tjockändan fullsatt med taggar och spetsar. — 3) Ett slags dylikt gevär, som brandvakter ännu på vissa orter bära, under sina runder om nätterna. — 4) Blomväxten *Ornithogalum umbellatum*.

MORGONSTRÅLE, m. 2. pl. — *strålar*. Stråle af den uppstigande solen.

MORGONTRUMMA, f. 1. Trumning på viss tid bittida om morgnarna, i vissa städer, i läger eller garnison.

MORGONVARD, m. 2. Se *Frukost*.

MORGONVIND, m. 2. Östlig vind, som på vissa orter alltid blåser om morgnarna.

MORGONVÄKT, m. 3. Den af nattväkterna, som infaller mot morgonen.

MORHUFVUD, n. 4. pl. — *hufvuden*. Bild, föreställande hufvudet af en Mor. *M-en före-komma i vissa adliga vapen*.

MORIAN, morián ell. morrján, m. 3. (pop.) Neger.

MORIANSKA, f. 1. (pop.) Negrinna.

MORING, m. 2. Se *Hamnankar*.

MORINNA, f. 1. Kvinna af Morernas folk.

MORIS, mori's, n. sing. Allmän Ljung. Erica vulgaris.

MORKULLA, f. 1. 1) Fågel af Vadarne, stor som en höna, hufvudet baktill svart med tre rost-grå tvärbånd, öfra kroppsdelen vita, de nedra tecknade med bruna krokiga tvärstreck. *Scolopax rusticola*. — 2) (fig. fam.) Glädjeflicka.

MORKULLSTRECK, n. 3. Ställe, der morkullorna vanligtvis på aftnarna flyga fram och tillbaka.

MORLA, må'rla, v. impers. 1. Säges om en egen känsla liksom af någonting krypande, som man stundom erfar i lemmarna. *Det m-r i benen, i foten*. — *Morlande*, n. 4.

MORLOKEN, mörlökänn, a. 2. neutr. — *et*. (fam.) Se *Modstulen*.

MORMESSA, må'rme'ssa, f. 1. Fordom en af de större kyrkofesterna, såsom antagen att vara J. Mariæ födelsedag. Är i almanackan upptagen under d. 8 Sept.

MORMODER eller **MORMOR**, mörrmorr eller mörrmorr, f. 3. pl. — *mödrar*. Moders moder. — Heter i äldre lagspråket *Modermoder*.

MORNA SIG, se *Morgna sig*.

MOROT, mörot, f. 3. pl. — *rötter*. (ursprungl. *Morrot*, af *Mor*, III) Den i odladt tillstånd söta, välsmakliga, ljusröda eller gula roten af:

MOROTSÖRT, f. 3. Tvåårig växt af de Parasollblommige, hvars välsmakliga rot är allmänt känd. *Daucus Carota*.

MOROTFLUGA, f. 1. Liten insekt, som lägger sina ägg på morötter, rofvor och rapsat. *Scatophaga Rosae*.

MOROTMASK, m. 2. Larven af Morotflugan.

MORPHEUS, må'rfeuss, nom. prop. m. (myt.) Sömnens son, drömmarnes gud.

MORR, n. sing. (fam.) *Morrande*.

MORRA, v. n. 1. Säges om det dofva, mumlande ljud, som hundar låta höra, då de blifva retade, hota att bitas, o. s. v. — *Morrande*, n. 4.

MORRHÅR, se *Murrhår*.

MORRIK, mör'rik, se *Mol rik* (under *Mol*).

MORSE, må'rse, adv. (ursprungl. *Morgse*)